

MEHR



CLASSIC
NOTE BOOK



۱۹۷۶/۶ ص ۲۹ ج ۱ / الایة السابعة

رابطه: گردد

① ناتی از ایه الجود (توضیح)

کثیر بن عباس

② صغیر است

کثیر ناتی از ایه الجود
صغیر حسنه!

③ صاحب مجمع البیان

طبرسی

حقه سم (نکته)

۱۹۷۶/۶

نکته

25: در المکتب هم ولایت کثیر بن عباس (ص) و اهل بیت (ع)

اولین آیه در مکتب طائفه کبیره که در روایات ذکر آنرا

① ولایت در این آیه = سر بر سر امر از آن

② این ولایت با هر حدیث و روایت از ائمه

③ ائمه آئین = معصومین (ع) حسنه

④ ولایت از نظر لغت به معنی سر بر سر بودن امر و افعال است

⑤ روایات در این ولایت به این معنی نقل شده

⑥ روایات متفق بر آنکه ائمه آئین معصومین (ع) حسنه

⑦ اعتبار سلسله روایات مذکور

۷۱: چهار روایت اعتبار سلسله است

۷۲: ناتی که مکتب ولایت اعتبار سلسله داشته

۷۳: و هر چنان که در روایات و آثار و علم آورده

سبب اعتماد گردد

⑧ هر دو حدیث (سر بر سر - معصومین) ائمه قطعی گردد

تواتر : ۱۔ عدد نقل شدہ بالاس

۲۔ ہم صہر کے تواتر غیر ممکن بار بار عرفاً

۳۔ یقین سے ہم کہ خبر راست است

۴۔ آن کہ افراد متخلف است ظن پیدا ہو

۵۔ عدہ ناقصین زیادہ ہو

۶۔ تواتر مجموعہ ظنون نیست !

۷۔ قاتی (فرد خاص)

۸۔ غیر ذوق (مجموعہ)

۹۔ تعداد زیادہ نقل (تواتر)

۱۰۔ نقل کم

۱۱۔ قاتی + ظن = یقین

۱۲۔ مجموعہ ظنون کہ یقین فی خود !

۱۳۔ کاشی اقل بانی = یقین

حجۃ معصومین (ع) ؟

۱۔ در اینکہ حضرت علی (ع) افضل الذین انما احمدی روایہ عامہ دارد

۲۔ اعداد باب سائر انکہ (ع) تواتر قطع حاصل نہیں ہوگا از روایات

۳۔ روایات دیگر داریم کہ جو کہ یک اور انہ دارد ساجین نیز دارند

۴۔ انہم این روایات سے کہ آن عدہ قطع ہو کہ معصومین (ع) افضل الذین انما احمدی

روایت معتبر صحیح نہیں

ایک روایت دارد

احول خانہ ص ۱۶۱

۱۔ ایک ولایت امر ہے جس کی کہ مسلمانوں کا مجموعہ ہے وہ خود دارد

۲۔ ولایت دلد ہے ولایت بر جامعہ و نہ ولایت بر افراد

۳۔ سرما نہ ولایت ہے وجہ نیست کہ مسئلہ ازدواج و نکاح

۴۔ مردانہ حشمت دل جامعہ فقط امور جامعہ کے مربوط ہے عجم سلیم

۵۔ اسے سرسبز کہ تواتر من جادہ کنہ و انہاں مستحکم و

۶۔ کہ امر لال : ظہور دارد و اقل خلاف آن نیست !

۱۔ علی بن حکم کہنے (این نہیں) سے تہ

۲۔ قاسم بن محمد جس سے تہ عی بن یونس دارد

۳۔ انہا ہے عجم انما وہ کہہ سے سر قاسم رقت دارد

۴۔ کہ حرکی الین انما وہ کہہ تہ

۵۔ (۲)

یا اللہ اللہ اللہ
اللہ اللہ اللہ
اللہ اللہ اللہ
اللہ اللہ اللہ

- آیہ دوم :
- ۱) اطاعت رسول و اولی الامر مستقیم از اہل بیت خداست
 - ۲) اگر رسول امر بہ اطاعت حکم خدا کند آنچه واجب و اگر اطاعت خداست
 - ۳) اما اطاعت رسول یعنی آنچه خود رسول مصلحتی جامعہ دہد
 - ۴) دو بدایت الراضی :
 - ۱- رسول اولو خدا را بدین گند خدا گفته است اما اطاعت کفر
 - ۲- رسول او امر شخصی مستقیم دانسته باشد و گفته او را اطاعت کفر
 - ۳- قسم اول مجاز است و قرینہ حواحد
 - ۴- تا زمانہ کہ قسم دوم ممکن باشد (در حقیقت است) پس قرینہ بر قسم اول نہ داریم
 - ۵- ظاہر آن است کہ اول الامر حق چنین اوامر را بر اہل حکومت داند
 - ۶- انشاء اول الامر علیہ السلام (در قسم معلوم نہ شود)
 - ۷- از اطاعت معلوم می شود کہ تمام حقوق رسول را اول الامر دارد
 - ۸- سراج روایات در ذیل اول الامر معلوم شود کہ حقست
- روایات معتبرہ نہ ضعیفہ

روایات اول :

- علی بن ابراہیم سے کہتے ہیں (صاحب نسیم)
- سیدہ ادر
- یونس صدیق الزمان سے کہتے ہیں
- علی بن محمد سے کہتے ہیں (مطہر نسیم) کے تحت : (محمول)
- سیدہ دوم
- سہیل بن زیاد سے کہتے ہیں (مرواعیہ) (مکتوبہ) (بعضی شبہ دارد)
- عباس بن عثمان سے کہتے ہیں (مرواعیہ) (مکتوبہ)
- ابو بصیر سے کہتے ہیں (مرواعیہ) (مکتوبہ) (مکتوبہ)
- (کے کچھ کچھ) (مکتوبہ) (مکتوبہ) (مکتوبہ) (مکتوبہ)
- (کے کچھ کچھ) (مکتوبہ) (مکتوبہ) (مکتوبہ) (مکتوبہ)

کے اصحاب (بعضی)

سنة سوم : محمد بن یحییٰ سے بیاض سرور احمد
 احمد بن محمد بن عیسیٰ سے بیاض قوم
 دوسرے } محمد بن احمد سے بیاض جمعی (احمد بن ابی عبد اللہ)
 حسین بن سعید سے احوال از انبیا و اہل بیت

سنة اولیٰ : ۱۷/۱۸/۱۹
 دہائی اولیٰ : قصیدہ / نوبت / نظم / ولایت (نشا)

روایت دوم : ۱۱ روایت ششم جلد دوم کا

احمد بن محمد بن عیسیٰ : نظم و نثر از معتمد
 عیسیٰ بن محمد : نوٹیں دارد ، از قم بہ کربلا بغداد و غیرہ اسے
 حکم احمد : خطہ نوٹیں زیدہ (دہائی اولیٰ) چون علم و ادب

سنة سوم : محمد بن عبد اللہ بن محمد بن احمد
 سنان بن یحییٰ
 سنان بن احمد : نظم

محمد بن عیسیٰ بن سعید : ۱۱ بیاض احمد بن محمد
 ۱۱ نظم

نوٹیں عبد اللہ بن احمد : ۱۱
 نوٹیں احمد : ۱۱ (بیاض احمد) : ۱۱ (بیاض احمد) : ۱۱

عبد اللہ بن احمد بن محمد : ۱۱
 محمد بن حسین بن ابی طالب : ۱۱
 عبد اللہ بن محمد : ۱۱
 عبد اللہ بن محمد : ۱۱

(۴)

امام — متن انسان یاقم الی مقصد چون مردم آنجا مقصد کرده

روایت : احمد بن محمد : تقر
عبد بن حکم زبیر : تقر
حسین بن ابی العلاء : کوئین
تاسم بن محمد جعفر : تقر

۱۹۷/۷

تقر

روایت : محمد بن محمد : تقر
مطلوب بن محمد : کوئین
حسین بن محمد : تقر
ابن حنبله : تقر
ابن سروج : تقر (الهمیم) تقر
عبد بن ابی جعفر : تقر
ابن عمر : تقر

حیت : تقر
طایفه : تقر
تقر : تقر
مباحثه : تقر
افندی : تقر
اربع : تقر
چکان : تقر

۱۹۷/۷

تقر

تقر
تقر
تقر

استاد ما از آیه شانه : ۱۱ امر چاه میلند دست اولو السراست

۱۲ نقطه جای که سار چاه بود (نزد)

۱۳ شفقیت بار مستقیماً چکان حسته (از آیه)

۱۴ به جب روایت ، انهم مصران حشر فقط واحف را

بهار بن زید جعفی :

روایت :

قال الحارث بن عمار (أثر الأئمة من آل البيت عليهم السلام في)

محمد بن حماد : الزبير بن عدي

جعفر بن محمد بن مالك بن عمار : توثيق زنده (احوال زنده)

صن بن محمد بن اسماعيل : وفاته واقعه ، ثقه

احمد بن الحارث : القم ثقه (عدد بين دو نفر)

مفضل بن عمر : در كوفه زنده تواسه

يونس بن عمار : كذاب (بسيار بد ثقه اند)

روایت :

سليم بن عيسى : توثيق زنده ، ثقه

ابان بن ابي عمير : توثيق زنده و نيز توان اعتماد كرد

مسند طبرستان

در ائمه و روايت ثقه است : در صادر از طبرستان

بسم الله

۱۹، ۷، ۸۹

روایت :

العمري : بعد نيت درست باشد

در مسند طبرستان ، از باب ده شصت و شصت

مسند حماد العمري ليداد صادر

آه كرم : ① كرمه الخاب است (آيه ۶)

② در حفور و لای حفور بركن ها تفرج دارد

③ اولی ← اقله دارم ، صفه

④ آن افتخار كه نويسين در امور خود دارند بيا به افتخار دارند است

⑤ امر مؤمنين ← شجر (نان خرمه) ، انوار

→ دست چپ (ديوار كنش با شهر ، صاف آيه ابر و ...)

روایت : عبد بن ابراہیم : سیدہ زینب بنت جحش (در تم مذکور ہے)

محمد بن عقیل : قزو

یونس بن عبد الرحمن : امام احمد

عبد بن حمزہ : محمد بن (نمائندہ) در کتاب الزوائد نقل ہے

حسن بن زیاد ابی سعید : محمد بن اسلم

محمد بن خالد بن عمر : زبیر بن

صنیع بن سعید :

قطیف بن عبد

یحییٰ بن عمران حلبی :

ابن سعید : دو توحیدہ کی روایت ہے

۲۴ مارچ ۸۹

نیمہ

روایت :

عبد بن ابراہیم : یونس بن

محمد بن عقیل بن سعید : یونس بن محمد بن عقیل

یونس بن عبد الرحمن : امام احمد

صنیع بن قیس بن ابی فاضل : کوثر بن

محمد بن الحسن : اسناد صدوق

سید بن عبد الرحمن : { الزمزمی امام احمد کے درجہ میں ہے }
عبد بن جعفر حمیری :

روایت :

محمد بن الحسن بن

سید بن زیاد : صحبت نہ ہو سکتی ہے

عقیل بن زبیر بن

(۱)

أَجْعَلُ الْإِسْلَامَ عَلَى قَدَرِهِمْ
 (أَبَا بَكْرٍ، أُمَامَةُ، وَرَسُولُ اللَّهِ)

فَحَمْدُ اللَّهِ، ثُمَّ
 طَاحُوا أَرْجُلَهُمْ فِيهِ (سَرَاتُكَتُز)

آبِ مَرْوَانَ تَرَا
 از دهنه قبیح منده
 مَرْوَانَ بْنِ یَحْیٰی، لَعَابِ الْجَمَاعِ
 روایت کرده اند این را با لفظ صحیح
 مَبَاحِ اُزْرَقِ : دُرُکَرِه در تفریح : دُمَاتِ اُشْدِه

ابو بصیر :

أَخْبَرْتُ : ① أَنَّ رَوَّاحًا بِإِسْنَادٍ لَا رِسْمَ لَعَنَتُ عَلَيْهِ (نَاقِبُونَ)

یعنی منتهای اینها را بر سر کینه و قبیله آن که مذهب است

② نَهَ الْبُیُوتَ بَنَاتٍ، حَقِيقَتِ قَدَرِ لَوْحِ

نیت به جودش در حقیقت نیت، و شماره ذکر نیت

فَمَنْعَ اسْمِهِ شَبَّهَ بِالْمَرْءِ فِي هَذَا الْفَرْجِ سَبَّاحِ

نیت، بر مابین خود و صحیح نیت

عَمَّنْ شَبَّهَ بِمَا كَرِهَ لَمْ يَكُنْ مَرَدًّا فِي عَيْنِهِ

صغیرت بوده است :

شَبَّحَ دُرُكَرِهَ سَرَتَرِهَ بِالْمَقْصُورِ ذُرُكَرِهَ

که گفته اند حُرُكَرِهَ نیت نیت است :

① ابْنِ ابْنِ عَمْرِو

② مَرْوَانَ بْنِ یَحْیٰی

③ الْمَدِينِ بْنِ حَبِيبٍ ابْنِ بَرْزَنْجِي

* أَعْلَى مَرْوَانَ أَوْ لَوْ سَلَوْنَ الْأَعْلَى نَعْتَهُ *

لَمْ يَسِرْ مَبَاحِ اُزْرَقِ تَوَاتُرًا بَارِئًا مَرْوَانَ مَرْوَدًا
 تَمْرُوزِي : غَابِطُ عَرَاكَ

(مُخَوَّفُ عَرَاكَ)

روایت :

سَعْدُ بْنُ عُبَيْدِ بْنِ نَعْتَهُ

فَحَمْدُ اللَّهِ، ثُمَّ

حَمَادُ بْنُ عَمْرِو : بَرَاءَةُ لَعَابِ (نَاقِبُونَ الْجَمَاعِ)

عَبْدُ الْأَعْلَى بْنِ عَمْرِو : مَرْحُوحٌ بِدُمَاتِ نَشْدِ (جَمَلِ)

لَمْ يَحْضُرْ تَوَاتُرًا أَهْلًا : الْجَمَاعِ اُزْرَقِ نَقْلُ كَرْدَانِ

(عَبْدُ اللَّهِ بْنِ مَرْوَانَ وَحَمَادُ بْنُ عَمْرِو)

- آیه دوم : ① نفسم ولایت به ولایت یا چیز دیگر نرساند
 طائفه : ۶۷ ② زنجیان اهمیت دارد که نورانی تر معادل عدم ابداع است
 ③ [مراد آن در صفتی دیگر ذکر شده است : ۱۰۰]

روایت : محمد بن یحیی : بنیامی اعمی (طائفه نوادگان دارد)
 (محمد بن محمد بن عیسی : مرد و اعمی (در آن روایت خرد غیر استند استم نقل شود)
 محمد بن حسین ابی الخطاب : استخر النقی / عربی که گفته در قم با سر و سامان طایفه
 محمد بن اسماعیل بن یحیی : نقل
 صفور بن یونس (صفور ثمری) : و لوق (بخاری نوشته کرده)
 ابن ابی عمیر از لوق کرده (بر گرفته است)

سند اول
صحیح

ابو الجرد

حسین بن محمد

سند دوم
صحیف
مصطفی بن محمد : ظاهره نقل
 محمد بن جمهور : غالی (اهل غلو بوده) صحیف در حدیث و فقه و روایت
 (بخاری در باب او گفته است)

لا تلتک دارد به ولایت حضرت امام (ع) و لوقی نام اعظم ولایت دانند

روایت : عبد الله بن مسعود : بنیامی اعمی : از امامی حضرت صادق و باقر و شیخ کاظم
 محمد بن مسعود : از امامی اعمی : حضرت امام کاظم (ع) و رضا
 محمد بن مسلم : نوشته کرده است / چون روایت از امام صادق (ع) است
 محمد بن یحیی : نوشته نکرده است / میر این شیخ محمد بن عبد الله است

⑨ این سارا امامت و ولایت است که عزت مجتهد و دست دافع

Calculus (2)

تدریجاً عمیق تر نوشته شده (عبدالباقی بن جعفر عمیر)

سندی بن محمد : اسکندر معبر

مردن (ع)

زفر
حصہ

① معذرتی ہے اولاً ہم عن انتم است: اس روایت معذرتی ہے۔

⑤ این دو از اعتبار بنابر آیه بعثت نوره

ضلع : کتب، بازار

تکلیف : مکتوبہ کرد

عُرِّجَ - جمع أغْر (بئر عمارة)

عقوب الاصبہر - العلوم حسن فرماؤ گیہ نے ہندوستان اور ہندو

محفل : سعید پروان

برای : سهیل بن یاسم نوشی : ذکر شده

کتاب و افق علوم و فنون

Δα, Δ, ε

۲۰

محمد بن صالح بن محمد بن علي بن شيخ صوفى - ١١١١

مجلس

نحوہ - من فرہ : الف

معروف بن عربزادہ : قسم از اہل اسلام
ابو الطیف : اہل اسلام - رسول خدا (ص)
حضرت ابو عثمان : در رجال نہاد ام
عبد بن ابراہیم :
محمد بن ابی عمیر :

[illegible]

۸۹، ۸۸، ۸۷

توضیح : امام احمد بن حنبل سے مطالبہ کیا کہ علماء دمشق صلیح حدیث و من جمیع حدیث
محکم ۸۴۱ھ تصدیق فرمادے، حدیث احمدیہ کے کرمہ و غیر اس کے نو مستند
ابو سعید خدری سے الزامی سند کو لا کر (ص) / بعد کو یہ الزام نہ ہو
مستند آن تعریفی نہ ہو

محمد بن عمر الحافظ عبد الله بن محمد بن عيسى بن علي بن أبي طالب
عمر بن محمد بن عيسى بن علي بن أبي طالب

الحمد لله

۵

100

روایت :

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

100

موسم

73

100

100

طرائف سیدین طاهرین : فرید بن ارم : (مجله - رسول خدا) - مورد تأیید

روایت : شہید امیر

سید صبیح عند العاقبہ

محمد بن عبد الله

۲۰

صحیحون اہل عبد اللہ

اسلامی تحریک

ابن الطاهر

الوکر میں اسحاق

دعای بنی لکھنؤ

الحمد لله رب العالمين

امیر - بن علی

ابن ابراهيم بن محمد

مخبر بن محمد بن کمال

انوار رحمة

فوائد

محکم دین سے

سید الدفیر (عافی الجبینہ) نہایت اہم

19/1/1

البعض قدس : معروف است و معروف و لوج

المسألة

الغيرة

الزُّبَّة

الحج

المصر

24/

دعا ہے:

فیس قلمی (علی بن ابراہیم)

عاصم بن مسلم }
عبد العزيز بن مسلم }
ذو النور وصال طارده

{ عيون الخبر }

۱) ملکی در کافی

رابطہ:

تجمع البيان (فہرست)

انجمن علمی

زراعت :

تشیخ نفسی در اسلام

محمد بن حسن بن محمد

رہا

منقول

حسنیہ خیر داماد علی بیگ دستار

نوائے:

۱۴۳۰

نورانی :

اعلى صمدى

کتاب شریعتی

ردایت :

اقبال (سیدنا طوسی)

وزارت

ردایت دریل :

عبد شریعت شریعت

تفسیر
تفسیر القرآن شریعتی
جلد اول

ل
شریعت

۸۹، ۸، ۱۸

ردایت :

امول کاغذ / تفسیر شریعتی

عبد بن اصبح بن حاتم

تفسیر

۱۸، ۱۸، ۱۸

ابن

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

وزارت

وزارت

ردایت :

ل
شریعت

عبد بن اصبح بن حاتم

تفسیر

۱۸، ۱۸، ۱۸

ابن

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

وزارت

وزارت

ردایت :

ل
شریعت

عبد بن اصبح بن حاتم

تفسیر

۱۸، ۱۸، ۱۸

ابن

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

وزارت

وزارت

ردایت :

ل
شریعت

عبد بن اصبح بن حاتم

تفسیر

۱۸، ۱۸، ۱۸

ابن

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

عبد بن حاتم

عبد بن اصبح بن حاتم

وزارت

وزارت

باز می مرد و کلاه کنه

حزب اولی

دعای رطله ... شعر صحنه ... حذو صحنه مخم

حسین بن محمد انور

روایت

بأن عن الدين الذي يقبل فيه العمل

معدن بن محمد

۱۲۲

والولاية لنا اصل البيت (ع)

حنغ بن محمد ولاح

اسم علی بن ... عبار من المجمعون : توشیق

سرمعبر

امان بن عثمان

قاسم بن حسن بن علی بن قلیفین : بدین و بدین بکسر تهم حسته در خود

روایت

متخلفین تهم بار

حاصل صدق ... ۲۱۲۷۷ ... اب مجزده

والولاية لنا اصل البيت (ع) فبعد فاربته من رخصه

غفار، زکات، روز، حج، ولایت

سلیمان بن خالد : اهما - معتمد

روایت

مهدی بن محمد، غفار، زکات، روز، ولایت

صلوة من لا يحق صدق

محمد بن سنان : در خود حرف است

روایت

مفضل بن عمر : حریم آن سرای دون نقل که تهم است بر تهم شود

ابو صدق

... و ولایت اسم المومنین و من ولده

لدری : عبار من بن محمد بن طبریه : تهم (نخبر)

روایت

ابیر : محمد بن عیبه : توشیق فرار

امداد خانه

اسامی السلام بلدته، الصدوة، الزکاة، الولاية

جمع اسنخ : اسنخ، شمس، زکات، بار، آتش روشن کردن

۸۹، ۸، ۲۹ ... ۱۹، ۸، ۲۲

زید

آیات شریک ولایت امرها معصومین (ع) و انما انما السلام بر کرم

حاجه مرند - انجید ما - انجید کیم

(۲) ولایت و حجب الطاعت از معصومین (ع)

مطلب اطاعت به خواسته او باید ترتیب الزام داد به غیر از این است که امر خدا را بپذیرد و خدا
اطاعت کنیم، چون آن اطاعت خداست!

این دستورات از جانب خداست

یا تقوا است - مطلبی که به خدا و ملائکه و ملائک
یا انصاف است - به خدا و ملائکه و ملائک
که ملائکه سر بر سر خدا می‌نهد

روایت:	عبد بن ابراهیم	تلم	نور الدار	بالاترین مرتبه مطلب
صحیح بخاری	ابیم	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
ج ۱ کافه (ص ۱۸۵)	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
تج ۲ (ص ۱۸)	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
	نور	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب

آیه: "من یطع الرسول..." چون این را خواند و اطاعت او را بداند...

روایت:	ابو الصبح کلانی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
ج ۱ کافه ص ۱۸۶	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
عبد بن عیسی	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
شیخ طوسی در ترمذی	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب

روایت:	ابو عبد الله محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
ج ۱ کافه ص ۲۰۶	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب
	محمد بن عیسی	تلم	نور	بالاترین مرتبه مطلب

شیر العطر : خودی توتی زندہ

محمد بن محمد : مورد اعتماد

روایت :

کافی

علی بن ابی نعیم

عبد بن ابی نعیم

۸۹، ۸۸، ۸۷

نسخہ قلمی

محمد بن یحییٰ

الحمد بن ابی نعیم

محمد بن ابی نعیم : توتی زندہ

الحمد بن محمد بن عیسیٰ : توتی

روایت :

کافی

الحمد بن عبد بن ابی نعیم : توتی زندہ

محمد بن قاسم بن فضیل : توتی

محمد بن قاسم بن فضیل : توتی

علی بن ابی نعیم

کافی ۸۷، ۸۸، ۸۹

محمد بن عیسیٰ بن عیسیٰ بن فضیل : توتی

یونس بن عیسیٰ الرافعی

محمد بن یونس بن عیسیٰ : توتی

روایت :

کافی ۱۸۸، ۱۸۷، ۱۸۶

محمد بن اسماعیل : توتی

نقص بن زید

منزل بن یحییٰ

توتی

محمد بن یونس بن عیسیٰ بن فضیل : توتی

↑

نقص بن زید : توتی

اسمعیل بن جابر جعفر : توتی

محمد بن الحسن صفار : توتی

کافی ۱۸۸، ۱۸۷، ۱۸۶

سہیل بن زید : توتی

محمد بن یحییٰ

الحمد بن محمد بن عیسیٰ بن فضیل : توتی

سہیل بن زید : توتی

محمد بن عیسیٰ بن فضیل

ابن ابی نعیم

ابن ابی نعیم : توتی

روایت :

ابو العباس : مراد احمد (میزان)

کتاب ج ۱ ص ۱۸۶

حسن بن محمد اسمر : نبطان اصی - از کوفه آمد

معلم بن محمد : از صفحان نقل کرد که بد است ، اگر چه حدیث ضعیف است

حسن بن علی شجاع : اصحاب - امامان

ابان بن عثمان : روایت

روایت :

معتز بن خالد

کتاب ج ۱ ص ۱۸۷

احمد بن محمد بن عیسی

سند صحیح

بزرگوار بن عجل که استبانه در واره شده روایت است

روایت :

(ابو خالد) بزرگوار بن عیسی

بعضی روایات جو کریم محمد

کتاب ج ۱ ص ۱۸۲

احمد بن محمد بن عیسی : ثقة

حسن بن محبوب : اصحاب - اهل بیت (همراه با اهل بیت در روایت آنها)

حماد بن سالم : نبطان اصی -

روایات فوق تنها در بعضی از موارد آمده

بابر السناد : کوفه و اهل بیت ، و در بعضی موارد در کوفه تفریح دارد به تساوی

همانند و هم - الهامات این روایات حاصل می شود

روایت :

ابو بصیر : یحیی بن عیسی ، مراد احمد ، اصحاب - اهل بیت

کتاب ج ۱ ص ۱۸۷

احمد بن محمد بن عثمان : از علی بن حکم کوفه نقلی دارد

علی بن حکم : کوفه : ثقة

علی بن ابی حمزه بطائی : صحاب است ، بعضی موثق اند

بعد از واقعه کوفه است

نسبت به اهل بیت امامان را شده کرده است

روایت : محمد بن الحسن : ولید ، با واسطه سراندا و نکر و نه : ثقه ، ام زمان مانتی سینه

اختصاص ، ص ۲۴ محمد بن الحسن عسکری ، ثقه

صحیح شیخ صدوق

« اهلنا بحرانی طایفه الامام مجتبی و اهل
بعضه اعلی بن بعض »

الحمد بن محمد بن عیسی ، ثقه
محمد بن عبدالحسین : طایفه ائمه

ابن ابی نصر بن علی : ثقه ، امام اربع

که بعضی اعلی بن بعض

روایت : صفار

کتاب الامارات ، ص ۷۹

بشار

ابو بصیر : یحیی بن زرار { حر و ثقه

یعقوب بن یحیی ، کاتب الامارات

عادر طاعت و جود
مادر حسنه

محمد بن ابی عمر
محمد بن یحیی

۱۹۹۲

سجده

طایفه اول : اخبار که دولت امر از دین اسلام صادر کرد

طایفه دوم : که موجب الطایفه دینیه و آفاق را بیان دارد

طایفه سوم : که ولایت و ارادیم است که کما حق است در واقع ممکن است مورد تأیید خدا بنابر

واحد است (۴) امامت شان مورد تأیید خداست

وقتی امام صندل را تقبیح و توبیخ فرموده و امام حق را تقریب و تبیین ، پس معلوم می شود که امام حق

هم همان است که امام باطل متکفل بوده بر عهده دارد فقط آدمش فرق می کند یعنی معاد

ولایت امام در عصری است که شمر می شود که همان حکومت داری است

روایت : جواد بن یزید جعفی : ثقه

محمد بن یحیی : کاتبی است از او ثقه

مجتبی

کتاب الامارات ، ص ۷۵ الحمد بن محمد بن عیسی : بزرگ قوم ، زهاد عسکری و عابد و جهاد (۵)

صن بن محمد

عبدالله بن غالب : رئیس
اسدی

و توب :

غواشی :

صنوع : نگارنده

حیره : انجا سرده

ایلیج : خواننده

استمداد : آگاهانه

ملاور : آنچه نویسنده

رعانم : ارکان

ذرا : خلق کرد

نسیه : ان

محبته : بر روی

زلات : لغزش

نوع : اوایل

نقد : برگردان

آفتاب : انشی

استیجا : خواسته

اسرعی : عجله

امنع : مانع کننده

مسی : محمود

نیزب : دماغ کردن

رائوا : قصد کردن

بانره : از بین بردن

مغرا : اغراض کردن

زاعی : مراقب

محمد بن کمال

الحمد بن محمد

صنوع بن الحبوب

محمد بن کمال

الحمد بن محمد

صنوع بن الحبوب

اسحاق بن غالب

روایت :

کافی

روایت :

کافی

۱-
نویسنده

۸۹، ۹۷

روایت :

عبدالعزیز بن مسلم : احمد ذکر کرده

کافی : داکل الی

قاسم بن سلام : از مکره و مورد اعتماد

کتابین : ف ۲۹

قاسم بن مسلم : ذکر کرده

صدوق : ف ۲۹

کتاب سیرت و اساطیر بنی عباس

سند ایراد دارد چون نامش مجهول است

فهرست مصنفان روایت کرده اند که می توان بهمانند

اعتماد و در وقت متن حدیث اعتماد به حدیث کرده

۱-
نویسنده

۸۹، ۹۸

دو نسخه از این روایات

راجع به محمد

که راجع به بعضی از

بیانی : ~~توضیح~~

تردیک شدن

مضطجع : آگاه

اورع : به رویه

سیرت بنی عباس

نروایت : ابن عقیله احمد بن محمد بن سعید گویند : مورد اعتماد ، الحمدانی ، نزدیکی چاروکی
 حفص : علی بن حسن بن قنصل : فخر مورد اعتماد
 ابیه : مورد اعتماد ، فخر (عبدالله بن انیس) عبد بن موسی بن جعفر ع امام دانسته

نروایت : خطبه نوح السیدی ۱۲۴
 سید علی : طلبه نمود

نویسنده : تمام النبی السیدی
 به سنده : نوح السیدی در اقامه
 رستم دم نروایت : محمد بن مبین
 ابن اشرف : به رویان گویند

صمیم است : علی بن حسن بلوچ : مورد اعتماد
 عبد بن ابراهیم بن قاسم : صاحب تفسیر
 زینب : حسن مسجد
 ابیه : ابراهیم

سفت : تهرانی سنده
 مستعد : شهاب کتبه
 عبد الرحمن ابن بخران
 عامر بن هاشم
 محمد بن مبین
 محمد بن : علم نمود

۱۹, ۹, ۹

انفقد : بر فز

نقیران : اتمام عیسی
 فتن : شکفت
 ابن غیرترکمه لکن : نه انکه بخراجم جانده آب یکشم و چون یادگار کنم
 (یعنی صفت را بگویم)

تشریح : اسلام ع اکبر
 ① در غزوه خندق تنه می زد بود
 ② در غزوه خیبر تنه می زد بود
 ③ در غزوه بدر به تنه می زد و پیروز شد اسلام
 ④ تنه می زد و دفع می کرد در غزوه بدر
 ⑤ حمله است که قبل از نبرد نبی (ص) : ① اسلام آوردن در خیبر و اکبرین
 ② خوابیدن چار و شب در دار الفز

- حفت اینج به میر بعد از فوت بنی و ... ↑
- ① نام قطریه میر نسبت دین و دنیا بر شوم
- ② حجت باقر میر نسبت دین و دنیا بر شوم
- ③ مراد حیاتی میر به صحت قرار داد
- ④ حجت باقر میر به صحت قرار داد
- ⑤ حجت باقر میر به صحت قرار داد
- ⑥ حجت باقر میر به صحت قرار داد
- ⑦ حجت باقر میر به صحت قرار داد
- ⑧ حجت باقر میر به صحت قرار داد
- ⑨ حجت باقر میر به صحت قرار داد
- ⑩ حجت باقر میر به صحت قرار داد

۸۹، ۹، ۲۹

ادله و دلالت امر با میر دانه بود که ما ...

روایت ۱: ...

حاصل موقوفه ۲۶۱ ...

عبد بن احمد بن ...

که بنده آن بر آن است ...

مجدد ...

ابیر ...

نفسی / عبد الله بن محمد ...

ابو محمد بن محمد بن صالح ...

محمد بن جعفر ...

عبد ...

عبد بن مفره ...

۸۹، ۹، ۲۹

روایت ۲: ...

محمد بن الحسن و ...

سعد بن عبد الله بن جابر

عناصرو
معدنی

esi

سہا جوں ہے نہ

محمود بن خزيمة الكاتب الانباري

الو عبد الله بن الحکم بن محمد بن عیسی بن محمد بن عبد الله بن جعفر بن ابی طالب : علم مذکور

۱۰۰

موسی بن عیسیٰ، معلم سنت است ۱

ابن ابی حمزہ { ابن ابی رباحہ

أبي المقدام (عمر بن أبي المقدام) - دولاب

ابو اسحاق
الحارثي

تعمیر الخلفاء: ۱۰۰ (۴) [وہی عیالہ کا کامل نسبہ حوالہ: ۱۰۰]

تاریخ: ۱۹/۱۰/۸۵

منہاج : ۱۰

غزلہ خواجہ سرور خدا رس

bir: sei

امام حسن بن علی

نورنگہ کنیز زہرا بیگم

السنة السادسة

!!  فردا کے لئے تیار ہو جاؤ

ایمان: حلو کہ سیرتہ

Allopathy

$$\left[\begin{array}{cc} \frac{2\pi}{11} & \frac{4\pi - \pi}{2} \\ \frac{\pi}{11} & \frac{\pi}{2} \end{array} \right]$$

رض:

عنوان: کمان و اسلحه

12/11/2019

حقیقت: گولڈ

جراثیم بگرم

1. संस्कृत : 91-92

میں - میری بہن افسانہ

مجلس

ری: سر طبع: گند

کدام است

لَقَدْ دَاخَلْنَا

A. بیرونی: اکثر من مؤلفه ← سکو = مؤلفه = خط اسل اسلم
 B. اخفند: اکثر من مؤلفه ← سکو = مؤلفه = خط اسل اسلم

عن ابیہ (۱۱)

(کے) اور میتو
فقدان

روزنامه
۱۹۰۱/۵

نخچه البیضاء، طریق سفید روشن

نیشه : مرگش

انقطاع : ملاقات کثرت

چهره : دانا

واکث التذکر : متفکر حین ۵۵

ابیت : حنیف آفاق لاله

عمر بنیاد

ادبیت :

حنیف

۱۹۰۱/۶

بعضی در وقتیکه چشمه کلمه (چشمه) در برابر حنفی کلمه ۵۵ می ماند
روایات حنفی که تفسیر و حدیث

روایت : اینک به غیر : اجماع (عبدالکریم) سر دانه در لوق است

علی اربع : احمد بن زید بن جعفر حمدانی : ثمر

مغیر الله : محمد بن ابراهیم صاحب کتب و ثمر صاحب تفسیر

انام صافی (ع)

عن ابیه : ثمر

روایت : حکیم بن عبدالرحمن الرمانی

مغیر الله : ۵۵ → ۱۴ سال مکه ۱۶۱۹ هجری قمری = ۱۶۵ سال

حضره عده ۱۴۵ سال عمر کرد → کاتب بهرام بن محمد بن محمد

روایت : ابن مسعود

کاتب محمد کریم کاتب ابن ابی ذر : ابراهیم، لوط، یونس، حارون، محمد

محمد بن

محمد بن

روایت :

جعفر بن محمد بن مسعود ، ثقه

(امام سارن دغ)

صحیح است

مسجد بن محمد بن عامر ، قم ، ثقه

آزادلو ، انقطاع

عمر بن محمد بن عامر ، ثقه

به خاطر مصدق فرزندان صالح

محمد بن ابی عمر ، ثقه و امام از ثقه

کرکمانه ، حبیب نکرده است

روایت :

مصدق در علم اشراج

ابراهم کرخی

نیز در شیخ فیه که معتبر باشد

در شیخ فیه

۸۹۱۷

در طایفه اشراج در توجیه مکرر حضرت امیر (ع)

۱) ملک و بارزانش

۲) عدل در صلب نذر و فتن و فرائض و بایده و نبایده

۳) مردم از اسلام برآوردند اگر چه از حمله و به اسلام بدین درآوردند

روایت :

عبد بن حاتم ، نجاشی و شیخ طبرستان : نویسنده

علم اشراج

{ احمد بن محمد بن موسی النخعی ، مجهول
محمد بن حماد الیاسی : مجهول

صغیر

امام صدوق (ع)

حسین (یا حسن) بن راشد : نویسنده

عبد بن احمد بن علی بن اسماعیل المصطفی : به غیرت ثقه بارز

زبجی عبد الله : مورد اعتماد

زواره : ثقه

روایت :

ابو : عبد بن یحیی

صحیح صدوق

عبد بن محمد بن احمد : اشهر قم ثقه

(۱) باقر (ع) / احمد بن محمد بن عیسی
 عیسی بن عیسی / نعم
 محمد بن عیسی
 حبیب
 عیسی

روایت / محمد بن زیاد : مورد وثوق
 ح ۸ کان (روایت) / حسن بن محمد الکندی ، کوئین ، واقفی بعد از یونس بن جابر به اسرار فخر
 حسن بن محمد بن سماء الکندی
 صحیح / سیب عم امتیاز / غیر واحد : از عدم زیاده نفی کرده که در آن نکرده

(۱) باقر (ع) : مؤلف از ابی داود / ابان بن عثمان
 فضیل بن عیسی / نه هجده اهدا
 زبانه

- کتاب تمام النسخ السبعه :
- ① هجده مایه نسخ السبعه (دو سه ایام)
 - ② ذکر اسناد نسخ السبعه
 - ③ مکرر نسخ اهل لبنان
 - ④ در صحنه بی مال الفهر نسخه شده است

روایت / حفصه المروزی ، بنابر نوشته که در تمام خطبه ها غایب جمع در سراسر سید السید مؤلفه بود (۱)
 تمام النسخ السبعه / نهشت : خوف کردم
 روایت / شماره ۷۵ تمام النسخ السبعه

4.

22.11

نقد و نظر (۱۵) نوشته که در مجله در غذا و آب خوانده شود فراغ - تقریر

عبدالله بن محمد

İmza

منقولہ ہوگا اور روح و باطن

تشیبہ انکساز حرارت - فرعی، دو کتبہ

مروحي ذوات

1

19, 10, 12

۱۲۷۵

مَحَقُّوْ: از بین بردن

انبياء : اجمع ركن

البطون جمع سبد

نظم: سوداغ ملخ

احمدیہ، دانش و علم، حقیقت

اسماء : ابان بن محمد الشافعي

عزم و اندام و ناموس

لے : محرر

براهین: از شواهد آورد

نتیجہ : میں مستقر ہوں

زاد حیدر علی علیہ السلام

نقشہ : مرکزہ فی اللہ

محرم : انتہی پر

مسئله : قطر و وتر خود

باسم: مدرسہ عربیہ اسلامیہ

19/10/14

ایک سو

نقصہ: خلق کہ برابر عزائم میں برابر (؟)

عشق، سرعت در انجام کار

اختصاصاً در سبک و حسن و جملات

عمر عتبة : اقصا

جواب : قسم از شتر زید طلوس (کتاب از انج دیس مار و زمین خواندند و زمین گنداشت)

نقد و ولایت امر

مَدَوَا: مَحْمَد كَرِيم

آفتاب و زمین و ماه

مختصوم : معلوم سے مشترک

بِوَأَعْلَابٍ مَّزْمُومٍ

نورانی: هرگز رنجشتم

19, 1, 12

و شوق

نوعاً : عربی و لکچر

مجلسی: وزارت امور مرا

حکمت و مہارت مند

حضرت: نعل کر دم

الکتاب والحدیث، ظرف وادوات کریمہ (کتاب اللہ و حدیث اللہ و حدیث اللہ و حدیث اللہ)

باضه، لفظ

٧٤

أفتر : تنج	برق : آب و جن	قدی : آلودگی
علم : حشر (برو صلیح)	شجا : حزن و غم	أغص : بستن چشم
عبان : به روشی	شمار : به لرزیدن	وخر : آفت نیز (تغی)
غفلان : به کار رفتن	تدالک : فرو ریختن	لا نینم : ولایت بپوشیدن
نقیم : نداشتن	دراغی : چوین	
النرا : بچیدن و کنار رفتن		

۸۹، ۱۰، ۱۸

فصل حضرت (۴) خبر مرگ در روزگار جمع ما خواهیم . ولایت هم ولایت حضرت داشت .
کمال ابن ابی محمد

عبان غفلان مردم امر کرده و حضرت (۴) نیز نیست خلعت با و میرد نیست قبول کرد .

۷ جواب : اعتماد به مردم داشت که اگر ولایت الهی برای بود حق داشتند بپوشیدند !
با آن عظمت غم برای
سادگی را کرده ، جدا چهره بپوشیدند !
لذا احتیاط کردند که با دولت ولایت با بر دست بگیرند .

خطبه تقصیر

قطب : آهن در سنگ نین آید (وسط)	لذت : فکر و دگر چهره
رحی : سنگ آید به (ننگ نین)	افزون : حمد کنم
سدرت : به لرزیدن و لرزیدن	خبر : بار به قطع کرده
کشی : کمر	نخچه : ابداع ، به نظر کردن
خط : حرکت علم مستقیم	

محمد بن عبد المجید علیہ السلام

عمر محمد بن ابی القاسم : علم، خیرت، مورد دوستی

الحمد لله رب العالمين : فخرنا العبد

ایہ محمد بن خالد مرقی

میرزا فتح علی

اپنے رب سے ملے

اجل سے بند

عزیزم : سنی است ، دین الایمانی محمد صلی اللہ علیہ وسلم اور

هر چه بود و این عهد آزاد کرد

اندرمیدرس

وعلی بن ابی طالب و ائمه و اولاد و ...

لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ رَحْمَةً تُرِيّ

ذات ہے مراحت دلالت / الحکم ہے عبادہ دافستہ

دارم ایستاد و لایق عقیده اند / قاضیین و ناظرین و حاضرین

الاحضان (م) بنابر اسم (م) بوجه است

دانشگاه علامه طباطبائی - دانشکده حقوق و علوم سیاسی

و بار هم بیام به عشق که در دلم میخیزد

برو الفم: جتنی کہہ اسے اس کے

* پیوستہ کہ وہ بہ صورت جبرہ اسلم و طرک کشیدہ لہذا

ایک عرب بیان علیہ السلام نے فرمایا کہ میں نے اپنے والد سے سنا ہے کہ

این عبرت گشتار حاضر خطبه را از حدیثی که از امام ادریس علیه السلام روایت شده است

توالت فرموده شد که بنده شوقمند بودم که خدمت و ملاقات او را ببینم (۱۷)

अज्ञान

دانشگاه تهران - تهران - ۱۳۸۸

۱) فیداء «الطیغاریہ»

روایت: ص ۵۹ تنگوار، ملائی ص ۱۴۱

نمبر ۱۹، ۱۰، ۲۱

f آیات معقودہ درویشیہ در خواہم ← فلاح سے مراد اللہ کی رحمت و کرم ہے اسے (ع)

فُتُوَّةٌ : بِالْفَتْحِ حَرَمٌ

مسئله ۱۰۰: (۱۰۰)

① ← مَدَنِيَّةٌ مَدَنِيَّةٌ مَدَنِيَّةٌ مَدَنِيَّةٌ مَدَنِيَّةٌ

↓ ↓ ↓ ↓
 ③ ④ ⑤ ⑥
 افاض / لانا فضا حقا / و الله اعلم
 و الله اعلم

$$- \frac{1}{\sqrt{6}} \rightarrow -$$

تذکرہ استرامت

$z \rightarrow \text{right} \rightarrow \text{in}$

نورانی صبیحہ عروج و خروج : اس امر اظہار کے لئے حضرت مولانا غلام محمد
کافی کا نام لکھا ہے۔

روای: عبد العظیم حسنی: وصل علی بن محمد الہدی و دین گنہ ما عرفہ کہ

امام شیخ صدوق / (نقشہ) مولیٰ انوار مولیٰ علی بن ابی طالب علیہ السلام محمد بن علی (نور) دستار

روبن بعدی الحسن ابی و بعدیم الامام (حج)

صِفْوُ الْمَالِ : آن مجلس اندوخته منصفه که اندر غرق اعداء داشته باشد (در میان بدو غنیمت)

محمد بن زيد الطبري: وهو مشهور بـ "تقريبه"

ابو بصیر (رضی بن -)

روایت : صفیر در بعضی روایات
فَلَمَّا نَجَّى نَجْرَ الْوَطَنِ وَالْأَمْرِ مَجْزَا وَاهِدًا

جاءه از امام باقر ع

روایت :

فَلَمَّا نَجَّى نَجْرَ الْوَطَنِ وَالْأَمْرِ مَجْزَا وَاهِدًا
فَعَالَ بُولُورٍ الْبُولُورِ عَلَى أَسْرِ الْجَمِينِ وَنَجَّى لَكُونِ بَنِي لَعْمِ الْخَمِ
عَلَى أَسْرِ عَمْرِو بْنِ أَحْمَدَ بْنِ شَوْهَرِ بْنِ الْبَنِي فَيَلِدُ بَنِي وَنَجَّى الْخَمِ الْخَمِ

والظلال

حبیب سبحانی

روایت :

ابو جعفر (باقر ع) قَالَ رَبِّكَ وَفَقَا لَأَعْدِي كُلِّ أَعْمَى

شیخ صفیر

خو صدای که به ولایت ابا غیر خدا در آید عذاب است و هر که از او بگریزد و از او بگریزد
عفو کند و هر که از او بگریزد و از او بگریزد خدا باری و دلو او را از او بگریزد و از او بگریزد

عَنْ شَيْخٍ مِنْ حَسَنِ ابْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ سُلَيْمَانَ

روایت :

بعد بنی حارث

۱۳۶

روایت :

فَإِذَا جَاءَ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ وَهِيَ السَّيِّئَةُ وَالْجَنَانُ

حکمی در کتب

فَلْيَتَوَلَّ عَدُوَّ وَلِقَةِ بِلَاكَةِ بَنِي بَعْدِهِ

۸۹/۱۰۲۶/غ

۸۹/۱۰۲۷

سید

دایره : دفاع کننده
توضیح : دست باز و بطور

حکم : راس در تضاد بین شیخ صفیر

آنچه در صفیر این حدیث است : هر که از او بگریزد و از او بگریزد
کرد که کامل به روشی دلالت دارد بر سر است و است توسط امام

روایت : ماس بن علاد
که از امام عصر (عج)

2-
0.5 m

19, 11, 28

«ان الله يوفى الصبر اجره امراً قدئلاً لئن لم يكن الله غافلاً عما يعملون»

روایت ہے

مسجد زرارہ بکافہ بہارہ تہذیب - ج ۱، ۵

حرم که ملاط به جنین باشد حلاله به پیامبر (ع) تفویض کرد، حتی انشی به ولایت لعل

روایت ۲

« بعض الناس يفترون على الله ما لم يقل »

مکتبہ مفید بنیاد - ح ۲

قَالَ إِنَّكَ لَعَلَّكَ عَظِيمٌ ، ثُمَّ نَزَلَ إِلَيْهِ أَعْرَاسُ الدِّينِ وَالْأَمْرِ .

← رفعتی جس سے جسے احساں کرے ہم دارد : " لیسویں عبادتہ : فقال غزّیل ما یستلزم الرکول

خداوند عزوجل را در کتب جعل کرد و رسول خدا (ع) را

دو رکعت ہے سہ رکعت ہے چار رکعت ہے پانچ رکعت ہے اور عین ۵

و این امانت به من به حق فرستاده شد و ترکش حاجت نیست مگر سفر! ۱۱

تحریم سکرانہ ~~۱۰~~ ۱۱ بی بیج خرما فراہم دارد

زواہد:

~~مجلس~~ زعم الفسح

خبر مستقیم

اعظم مدینہ عظمیٰ، فاطمہ و

معدودہ آج ہزار ہا ملک دیوان اس سے پہلے اس میں غلطی کر دیا۔

روایت:

اسحاق بن عمار

ye

و به بنده انعام بر خدا دارا و

حضرت ابراہیم علیہ السلام (ص) دادہ است

لغات:

نعلیہ بن مہمون : نرگس اہی

!

والآن نرى فرضه على وأنته وسلم وعلمه الله...

در این مورد که دولت ایران که شما همه ما را می بینید و چون در کشور است

سیر الخیر و صواب و حق و عدل و انصاف و امانت و ... [سند روایت ۸۹۰]

روایت

عبدالحق صاحب

Λζ

ولا ولم يافض الى سما اذ من حلقه لا في يد من دعا له في فوض من سما في حلقه له

13

نه پیامبر به آن ... حدیثی که در آن ...
 هر ستم که خوانده بود که خدا داد به آنرا هم داده است

۲۸، ۱۱، ۸۹

در کتاب

در دست نوشته این روایت :

- ① هر صفی که پیامبر دارد آنرا هم دارد ، خداوند او را چنان که پیامبر را آفرید
- ② هر صفی که امیر المؤمنین دارد ما را هم دارد

اصفا مر شیخ مفیه ، همانند روایت دیگر روایتی است

بیشتر روایتی است دارد سنه ۱۱۲ از دنیا رفته است

شیخ صدوق در ۱۱۹ که وفات کلینی است به دنیا آمده است

مفیه از علی بن الحنفی (صدوق) نقل شده

علی بن الحنفی (صدوق)

روایت :

اصفا مر ۲۴۸

محمد بن الحنفی (شیخ و صدوق)

محمد بن صفی الصدوق

علی بن الحسن اعمام و شایسته امام هادی / نقل

عمر بن عمرو سقید است (یعنی توفیق شود)

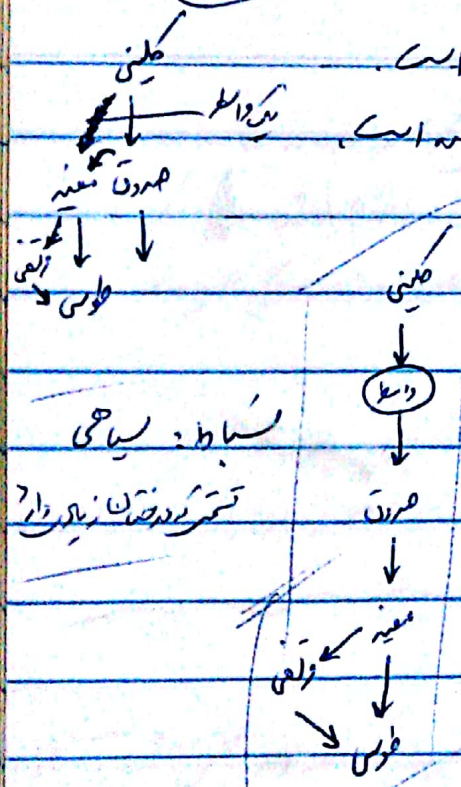
کتاب الصبیح نقل است که علی بن الحسن را

ابو الصباح او روایت شده

که ابراهیم بن یحیی : نقل

اعمال صدوق (ع) : است این لایحه - ما لا خفاة لاولیاء - آنچه که بجز آخرین است چنان است

که در اولین طایفه !



روایت: ۱ احمد بن عمر حلبی: ثقه
 مرسل ابو جعفر (اما) جواد (یا امام) باقر (ع) «... بحر لا یفرا ما یحیر الاولاد...»

اصفا ص

روایت: ۲ محمد بن الحسن احمد بن الولیع
 صحیح محمد بن الحسن الصفار
 اصفا ص ۲۲ احمد بن محمد عیسی

محمد بن عبد الحمید
 احمد بن محمد بن ابی نصر بن زینبی

اما) مرسل: «... یعرف انه یحیر لا یفرا ما یحیر الاولاد...»
 از امام باقر (ع)

روایت: ۳

محمد بن حنفیة (اما) مرسل: «... کلنا نخر بحر کلا واحد...»
 فرموده که بعضی از علمای اربعین و کج نبوده اند که نمی توانند اعلمیت در اعظام باشد
 فی الطائفة والحجة والجلال والحرارة حجة واین اعلمیت در جهات دیگر علمای
 معتبرین خلاصه در احادیث و کتب امامی است

روایت: ۴

اما) مرسل: «... یستدرک اصاغرها عن اقطارها...»

سایه غنایان اعظم از غنایان چون غیر آنها دال بر امان است و نه هم غنایان!

۸۹، ۱۱، ۲۶

آیا نیز تر و مقبول تر در مردم بهار تبخیر ولایت امر لازم است یا به صرف اراده خداوند تحقیق شود؟
 آیا بجهت لازم است؟

بیع و فروش: به حدیث محمد بن یحیی که گفته اند: «... البیعی اولی - بالکوفین بن القسم...»

املاق بنی: به چیز غیر از صفت اعطای خداوند نیکنه ندارد! → بر لزوم محتاج به بیعت نیست!

در خصوص حضرت امیر (ع) نیز ادله نیاز به بیعت ذکر نکرده اند

«... بلغ ما اتزل اليك من ربي» معنای خبر علی: دست امیر را بلند کرده و حاکم

من ولسی بر او دام، حضرت امیر هم ولسی

یکه سر اینها نیز در امانت ایشان نیاز به بیعت نیست. هر دو دارد!

[انصاف، از کلام آخر را در امانت]

معنای بیعت در آخر کلام اینست:

در حضور امام ائمه

با توجه به سواد که در باب توفیق که بعد ولایت امر مصلحت به بیعت بود

از امانت به رسول خدا و امام ائمه بالست، و ملا عبدالله خود را برگزید، چگونه و کلاه

حوازم، بخود ولایت را بجا حضرت از خداوند مصلحت به بیعت بود بالست!

تقدیر نمیکنند! کس سر ولایت امر آنها نیز محتاج بیعت نمیباشد.

نیز چرا بیعت کردند؟ حکمی از حضرت امیر (ع) نقل شده است

جواب: ولایت امر محتاج بیعت نیست

در این معنی و حکم آن لازم است

که امانت از دست وجودی بیعت است!

با این ادله هر کس را بعد از آن با امام ائمه

و تسبیح

نادر به معانی جبریدین عبدالمجید (برائت نامه)

«... فان بیعتی و انما فی المدين قد لفرقتک و انت بجان لانه با بعضی التزم الذین ...»

مردم بعد از عثمان با من بیعت کردند و این هم کلام اطاعت است که در آنجا هیچ گروهی را با آن سر عین

در ادامه به قرآن و احادیث بر اعانت که اتفاق کردند بیعت کردند با من هم بیعت کردند!

خداوند بر امانت او حاضر است و هر کس بگوید که او را ندارد

بیعت است و این سخن حق است که از راه مؤمنین خارج شده است!

مجلس ولایت بنی رانم شمرده است و مناجات بیعت نکرده
در حدیث که موارد مفید حضرت امیر (ع) بر خیزد بیعت مردم امیر را لازم می آید علی الاطلاق

خطبه

در میراثی - چهل و یک بصره

شماره ۱ از حدیث خطرات آن طلحه و زبیر در بصره مخالفت آغاز کردند
" سرادار ترین فرد بیعت حضرت امیر (ع) که کلمه از زبان نیکوانه اداره نام و دلتان ترین
فرد بی ادب و الل در اداره و عدل ترین آنجا بود. عده ای که احضار امامت حشمت و عدم
تقییم نگرفتند و تقیم آنرا به دست کسی خود قلم کردند و بنام غایب در حلیه اقصیه و کلمه بنام "

در روایت دین حاجت و انصاف و در نزد
ان این حضرت خاتم الانبیا است که خود را

فراخ حضرت (ع) (ص) (ع) قبل از بیعت با حضرت (ع) : " مردم عثمان را محصور کردند "

خوب است در این سخن مردم و کلمه بیعت با حضرت (ع) تا سر حد انتخابه "

امیر (ع) : " ... انکه گفتی که مردم را به کلمه بیعت با حضرت (ع) که مردم این کار را حلال بنمایند "

بهر معنی بیعت نه حله ... انکه گفتی بیعت کنیم تا هم مردم بیایند و جمع شوند ، امر به

دست اهل مدینه است نه سایر مردم بلکه گفتیم که هر که داند که این جریان از زمین برود ! "

با کلمه بیعت شد و این فرستاد

نام بیعت و ... مرا و من نه که سابقه اعلام از زمین برود ... اگر من حدیث کار مردم بدو دل

خداوند فرمود (جرات) با حدیث قطار قتال کنیم ... زیرا بیعت با من انجام شده در مدینه و من

لازم افتاد است ... اگر چه مردم را بادرند همان طور که بیعت عثمان را بگویند و

افتاد و بعد از آن ... چون مردم را بیعت مردم با عمر و بیعت او را کردند

... بیعت او را کردند ... که بماند ... امیر ابوبکر در پیش آمد

... لازم مفصل که فرموده جو جمع جماعه کردند مردم در افرایم حدیث ایشان

" ... اصل حاکم بر اصل تمام بودند ... بعد از آنکه گفت عثمان را حاکم شد و احدی جز او ...

(معانی این خطبه را بگویند)

مصدق و جوابی در شهر یک فرد از بنده فرستادم نام پدر که ولایت دیر او صدر باشد
و در امور اوقات بدین تفرغ بود اگر منتهی فرار بخیر (از توابع است) من لا حجاز علی
نام خواهم بود.

بیتہ نہ کہہ - عن ابوسفیانہ - سرانیم ولسا اور شہر و ملک

$\Delta 9, 11, 13$

۱۱۔ محکمہ تعلیم

خطبه
اے ایمانداران! تم کو یاد دلاؤں گا کہ میں نے تم کو اللہ کے رسول کے ساتھ بیعت کر کے دیا تھا۔ اے ایمانداران! تم کو یاد دلاؤں گا کہ میں نے تم کو اللہ کے رسول کے ساتھ بیعت کر کے دیا تھا۔ اے ایمانداران! تم کو یاد دلاؤں گا کہ میں نے تم کو اللہ کے رسول کے ساتھ بیعت کر کے دیا تھا۔

۱- مردم ملزم به بیعت با شخص خاص نیست (۱۱-۱۲)

نظام اثر به بیعت منتب شده است! بعضی تبعیت در ولایت به تبع بیعت است.

۱۱) اگر موقعی که چهره و لباس را که انسان در طلب و حیات هم باز چند لحظه در آن ترسب افتد
نفرین کند، و اگر در این حال صاف بگوید: «الله اعلم»

۵) وایا ایگلوتم افسیدو غیر ایا و تهن اوج - دهت مان

بسم قرینہ فرمودہ «فَاذْبَا بَعْدَ اَمْلِهِ» و «مَنْ مَخَّنَ بَعْدَ بَيْعَةٍ» اَقْبَرُ ظُلْمٍ دَانِه (پیر و افسار) پیر
روشن و کور که منظور از حد، حدیث اَقْبَرُ تَحْلِیلِ اِسْمِ به معنی اَباحِ پیر قبل از بَیْعَتِ مِ اَقْبَرُ تَحْلِیلِ اِسْمِ داندند
بَیْعَتِ یا عدم بَیْعَتِ !

نیمہ: اور زیادہ صوابہ دانستم کہ جو عجلت بہر الخیر بہ اراد خدا باشد و مشروط بہ
 "ابنہ لولی بالموافقۃ من التسمیہ"

در خطبه شریفه نیز محضر خود را به مراد از تمام ولایات ایران و از جمله مریدان عارفان و
معتمدان آن که مرجع دایم و ولایت امر سر و کار بیعت نبوده است.

صاحبها - سعد بن عباد - بنی نضیر - از اهل بیت علی (ع) است
 غزوة بنی نضیر - از اهل بیت علی (ع) است
 حرم - حرم - حرم

این دو توبیعت نکرده با ابوبکر

توبه بنت عوف (بجای عباد بن عباد)

ابو العباس (ع) به هر دو
 بنی نضیر از عفره و از هر دو
 « حفره » به هر دو
 بهر دو از آن است که گفته است

حفره ای که عباد است
 حفره ای که عباد است
 حفره ای که عباد است

او بعد از من و نه شمس و بنی نضیر

۱۲، ۹، ۱۹

گفتار حضرت علی (ع) با اهل بیت علی (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)
 در بیعت با ابوبکر (ع)

آیا تاکنون عهد و پیمان نکرده است؟

شعاعی و ... امام بزرگوار بهر خدمت و بوی که می دانست در حال خطا گریز است و نگاه می بیند

ولایت منی نشانی آید و آهنگ محمد آن است که ولایت به دور نما می چرخد

با عبارت حضرت ع در این خطبه روشن می شود که ولایت حق حق بود

بیعت مردم در این آن تاریخ را داشته است

و الا ترا می بیند ... می بیند ولایت منی غایتش بود ... بیعت مردم با امام بزرگوار در آن ولایت بود

(بیعت در آنکه خدمت)

ص ۱۲۰ کتب ... نام حضرت ع به معنای ... و من کنتم یا معاوی ...

چیز و نه ... نگذاشت و عیسی چون که علامه در سده چهارم ...

نموده و ... قولا میزند و در این زمان که گویا از میان ...

برای آن که ولایت اگر در مردم داده شد آن را به همان داده و ...

و کنه ... آن را به ما بخشیده است و ما به آن اکتفا کرده است

کر اگر شک کند به ولایت ما به فعل و کلماتش ...

ص ۱۲۰ کتب ... ۱۰، ۱۱، ۱۲، ۱۹

وقتی طلحه و زبیر علی حضرت ع قیام کردند، آیا این را به ...

در چنین کرد و ... در آن که ...

نه انکه ... لذا به ...

باز ...

... این ...

... این ...

خانہ روایت :
 ۸۵۸: ۲۵۵
 محمد بن ابی بکر
 علامہ محمد بن محمد بن علی (۱۰۰۰) حلیہ بیہوش
 صحیح السنہ
 در این روایت صحیح است

در بیان
 ۸۹/۱۲

گفتیم خداوند ایران را به عنوان دلا امر قرار داده و مشروط به بیعت نیست
 بیعت کردن با پادشاه و اهل بیت بر امر دارد؟ آیا هیچ از امر ندارد؟
 جواب : کسی که بیعت کرده و بیعت را بشکند از دولت معاف است ؛ بیک لکن بیعت نیست به ولایت امر
 و حق است بیعت که کرده است

حذف از ولایت مطاع بودن است ، در غیر این صورت خاتمی ندارد!

از کسی که بیعت میکند است بر سر بیعت
 از کسی که بیعت میکند است بر سر بیعت
 اقتصاد است عین ولایت امر
 که چون کسی را در بیعت دارد

بیماری در آن وقت است مستحب و ...

حذف از ولایت امر فقط با بیعت و حتی خارج از آن حاصل می شود

راه دوم در آن است : ادر و آیه داریم که از
 در آن است این نیز از آن است که

اطاعت نیز و ترس از خداوند و ترس از خداوند و ترس از خداوند است

اطاعت و ترس از خداوند و ترس از خداوند و ترس از خداوند است

در آن است که معصوم باشد زیرا حضرت علی (ع) فرموده اند که اطاعت را واجب است و حتی ولایت امر
 بر آن است که معصوم باشد زیرا حضرت علی (ع) فرموده اند که اطاعت را واجب است و حتی ولایت امر

Agave schottii

① حسن التوفيق و هو شيخنا صاحب كتاب خلاصة و لامية ابن مسكين الطائفة رحم الله مستند قلائد و هم

مستقره و ملازمه و شغ

(۱۹) ایہ دلائل پر لوہا بہ شکور کھوٹا نا اسے و جھوٹ!

۱۰ اگر کسی در امور مردم مداخله کند و در راه او مانع شود از آن است

⑩ این را - اولی است مشهور به نیت نیت

⑤ اگر کسی با آنکه بیست کرد، کار لغو نکرد، یا عین بیست بکشد، استقامت را نکرد، از او

« يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ بِالْغُفُورِ » فَتَمِيزُ بِالْمُحْسِنِ بِبَيْعِ عَشْرِ دُجَاهٍ الْوَاقِفِ بِوَالِدَيْهِ

دال و بھارت کے لیے ایک بڑی خدمت ہے۔

(۲) دلالت امر و بعیت دو واجب مستقل می باشد، پس از آنکه کسی تفریک کرده که نماز واجب بخواند و بعد از آن

وہ طبعاً نہایت صریح و باریک و دقیق ہوتا ہے۔

(۱۷) آیا با کفایت و امانت می توان به این امر پرداخت؟

این دست نوشته است.

دوایاتی داریم که مردم بهیچ آنکه فایده‌ی ندارد، بیشتر هم به جادو و غیب و جادو می‌گویند.

و بعضی قسم به زبان فصیح و اعراسه نوشته اند علی ایضا بازند کرد.

مکمل بن جمل

زواتی

علی گڑھ سے مرسل نقل کردہ

مکتبہ اسلامیہ دارالافتاء دارالاحیاء

عن ابي عبد الله، سمعتُ يقول: لما نزلت الولاية بعد ع قيام علي من جانب الناس لله عليه

مر ۶۱، روسته ۵

[الطحاوی، مشکوٰۃ، باب فی التعلیم و التعلیمات]

آنکه کار کرد ۸۱ - در دسترس نیست
 بهر حال اینها را در این کتاب ذکر کرده و اینها را
 هم در این کتاب ذکر کرده و اینها را

ترجمه استاد

قال ابو عبد الله ... و ما به دستور داد تا با علی بیعت گشت

ص ۵۱۸

من این را خوانم بر کس؟ هم از طرف حضرت است و هم از طرف کمال است

این کمال است که آیا مثل هر حکم دیگر در قصه ولایت حضرت امیر بود

و یا در ساج احکام این طور است؟

در ساج احکام این طور است؟
 در قصه ولایت حضرت امیر بود

۹۰ / ۱۶

۲ -
 در ساج احکام

در ساج احکام و ساج بیعت بودیم؛ خود سکه ولایت داشتیم

که مربوط به خلافت حضرت است

دسته اول روایت می شود در سکه شافعی

دسته دوم بیشتر به معاویه نوشته شده

معاویه خنجره عثمان در شام بود

مردم در معنی با حضرت بیعت کردند

معاویه از اول تمیز به طاعت نداد

فقط عهده ... و دانه که من از دست کشیدم کرده بودم (از خلافت) تا آنجا بنام من و بعد از آنکه آمد

(ابوبکر و مستقر شد) و از دست جویبار بگیرد ... منابع من قبلی ... از آنکه که با او عهده بیعت بگیرد و

به اینها بنام با گروه از ارباب است

از این روایت نیز توان حکم علی استخراج کرد، چون خطاب به معاویه است و حضرت خضر آن رفتن به

ولایت نداد، چه با آن تن عداد حضرت از بیعت نکرد چون شرط خضر است، نیز توان حکم عام داد

فقط خبر از جویبار ... حضرت نادر نوشته به ایشان

چون این عبارت ... در شام بوده است

حضرت امیر به شام دوباره بازگشت ... چون بیعت معاویه نکرد

کانتینر فعلیت و ولایت به واسطه بیعت نیست و ولایت از طرف خداوند ثابت شده است

نیمه ساله ۹۰ ارار

در ادامه دولت قبل و فرمانبرداران

بعد از شهادت کربلا بیعت و ولایت مشروط به بیعت است

پایبند این نامه است تحقق ولایت را متوقف بر بیعت دانسته اند و از این جهت

به شرایط حکومت ایدیکر و غیره گفته و این ولایات بیعت مشروط است

این مطلب ابرار دارد و از این جهت که ولایت مشروط به بیعت نیست و خداوند که خود را در دست دارد

و از این جهت که ولایت مشروط به بیعت است

حاکم این شریعت « انبیاء و اولاد انبیاء »

یعنی خداوند از طرف حق به قبول مردم بالکمال و این بیعتی است که خداوند حق جعل دارد

بیعتی است که در نامه حضرت ذوالحجفه جدای از بیعت است و نه انکه لای بیعت ولایت

[نحوه این است که حضرت ذوالحجفه بیعت کرده است]

خداوند طریقه ولایت ابرار در این بیعت و بعد معصوم است

ترجمه فرمود که اولاد در از انکه نبی و قائم او میسر است

بیعت با اولاد و بیعت میسر با اولاد به بیعت حشمت است

از بیعت به این معناست که مشروط کنیم حاکمان خود را با شرط اینکه بر اعضای این حکومت باشند
و اگر چه در حالتی که فتنه طرف مقابل باشد و توجیه دارد ولی نسبت به معصوم چون فرزند کتف ندارد پس معاف دارد.

از نظر سخانی و جغرافیایی آیا ولایت رسول خدا و اهل بیت ع محدود است؟
عائنه محدود است که اگر چه در آنجا هم برایشان قیام دارد و به نزلت هم می فرزند؟
در بیان معاصر اهل کتاب به توانسته فتنه گشته و حتی کفار اهل ذمه اگر چنین پیدا کنند اما مشرکین حتی ذمه ندارند
یا مسلمانان و گویا گشته و گشته و در بعد از عرضه اسلام آمده.

آیه ۱۱۰ البی اولی بالکونین

دلیل دارد که ولایت ایشان تمام دنیاست
عند ۱۱۰ البی اولی بالکونین من الله علیه و فتنه علیه بولاه
که ولایت حضرت علی ع و ائمه معصومین ع هم چنانکه است

و نیز در اهل کتاب هم می گوید. یعنی آن اهل کتاب که در ذمه مسیح فتنه گشته به شرط جبریت ولایت ایشان هست.

روایت ۱۱۰ بنام محمد بن جعفر بن عسکری (امام حسن ع با عسکری)

کافی روایت شده با کمال با کمال خدا و جلال از دنیا نیست اما فرمود تمام دنیا و آنچه در آن است را
کمال خدا و است

عبد بن محمد ع می فرماید که بنام عسکری بن ابراهیم و از بن علی (ع) و بن علی (ع) و بن علی (ع)
ابو القاسم برقی و عمار بن عثمان العقی : تو شیخ
ابو القاسم بن بنیاد : حاضر الموقل و کنه
چیز گفته شده در روایت
چون در این باره صحبت ذکر کرده ایم که
و فتنه گری فتنه انداخته بود و بعد از این
و در فتنه فتنه نباشد.

Scanned by CamScanner

فتمتی بود در کتب اربعه نایب
فتمتی، بعد از امام ~~علیه السلام~~ و کانن امامت

حسن بن علی بن حمزه تصنیف کرده
عباس بن علی بن محمد

امام صادق ع: اُحَدَّثَ (خالد بن حمزة ع) أَنَا عَدْتُ أَنَّ الدَّيْنَ وَالْأَقْرَبَ لِلدَّيْنِ

آیا در امام دوازده نفر است یا نه؟
دین و آخرت در اختیار امام است و هر کجا که خواهد قرار دهد و تواند.

اگر چه سند ضعیف است ولی مفاد آن ثابت است

و از کتب استفاضه نقل، توأم معشور ایجاد کرده بود. استفاضه شبیه نامه اهل کربا است.

روایت: ابی خالد الطیلبی عن ابی جعفر باقر ع: و عهدت فی کتاب علی ع: إِنْ أَلْفَ لَوْ كُنْتَ

کافه سند صحیح و از کتب معتبره
من یمن عباد الله... أَنَا وَ أَهْلَ بَيْتِی وَ الَّذِينَ
أَوْفَقُوا إِلَى الدَّرَجَةِ

مفتوح غزوة: با غلبه بر سر آمد.

خارج و در آن کس از زمین مسلخ می افتاد
ارث: ملک بعد از ترک و گذر از ملک

کتاب ۹

سند روایت: ابی خالد طایب { از خفصین حضرت سجاء بودند
بعد بن جبر بن جبر...
ملاحظه این است که جمله "و عهدت فی کتاب علی ع" در آن بوده و بعد

حسن بن علی بن فضال است اگر چه فقر بود در نقل و بعد
استقامت است.

روایت: محمد بن باقر ع: مرده و لوث
تغیر عیسی: سند آن نقل نکرده است.

در بسیار موارد روایات در کتب با کتب دیگر با سند معتبر ذکر شده است.

در بار ملک مردم عاری است از نیاز، ملک اعتبار است.
در حدیثی که از حضرت سجاء آمده است که "إِنْ أَلْفَ لَوْ كُنْتَ" اعتبار نیست.
در این حدیثی که از حضرت سجاء آمده است که "إِنْ أَلْفَ لَوْ كُنْتَ" در آن ذکر شده است.

۹۰/۲/۶

[illegible]

این الیون له ← اختصاص زمین به خدا را می نمایند ← بهائیه تمام زمین را برای آن اله دارد
این اختصاص متفاوت ندارد با آنچه به خواص خود افتد، آن را به دیگر بدهد

روایت ہے نقل از رسالہ سید مرتضیٰ فی : مجموع
حسن و صواب ، ابواب النعال از تفسیر نعمانی

ع ١٩ « ولما مضى آخر من الغيا ... للقيام بأمر المسيح بعد ذلك الانقار ...
الحاج إبراهيم والفقير أقسم السنين؛ فتمت انقضاءه به لتمام دأبه وهدى

صفت شش دارد / حواله امام است (مجلس امام و غلام جنگی) آنچه خداوند از اهل قرنی
در دولت علی بن موسی دارد / به صاحب باز کرده ام و در کلام او و ذی القربی است. نه صفت
است که بین حبیب در اصفیه مسکنی خفته است.

[illegible]

حق الزرع نسیم گرفته باشند.

روایت ۱۲ بحوالہ احسن باب: صحیح محمد بن اسماعیل
سنہ صحیح دارد۔ محمد بن شیخ طبرستان
اعمال تاریخ: الفی و الاصل۔ محمد بن اسماعیل

کتاب: زفضل
 علی بن حبیب فضل —
 انظر فی شرح عمود الزمان
 مسند بن محمد — توفیق داور
 و در انقباض خندان و در کول است

"و حواله امام بعد از رسول" صحیح چون در صورت این زمین آدم تشریف نداشت و ضعیف نکند.
 یعنی زمین ای که دست غیر مسلمان بود و حدیثی بدون حدیثی استیم اسلام شود.
 ظهور ندارد در زمین ای که حوز در اختیار اسلام است.
 لذا استدلال به این روایت دچار مشکل است که بگوئیم نام زمین در لغت، رسول و امام است.
 روایت: شیخ در تفسیر و تفسیر در مقصد
 معتبر است: شیخ بن سعید از ابن خنیس از امام
 محمد بن ابی عمیر از ابی اسیر عن غیر الثمر
 حکم بن الورد از امام حسن از طعن فاعله شیخ سیرت است.
 و اگر بگوئیم نعم، حال زید از دست زید و خراج کرد و اتفاق هم کردم
 آنهم که از عن آن لای امام باقر علیه السلام گفت: تمام این مال از آن طاعت
 در حین آنکه قبول می کنیم و توبه نسبت به آن می که باین پول توبه کردیم حاصل کردیم
 و نسبت به آن توبه نسبت کردیم.
 پس تمام اموال حکومتی عالی معصوم است به زید او از حکومت جام پول کسب کرده بود
 اما در جای که حوز حکومت است از دست زید از روایت دلالی ندارد بر آنکه آن هم عالی امام است

در نیمه اول ۹۰/۲۲ بدات ۱۵۹۹ قبل از هجرت

از محمد و اولاد امر و خطیب و کاتب و دانه که باین عمل کتبه و باین خطیب، اختیار هم طاعت
 که بگویند حق انجام خطیب آنکه دانه
 بعضی از این خطیب بدون صرف حال ممکن نیست؛ فاعله مجاد و توبه درین
 یا تفسیر بعضی افراد بر بعضی کار که مثل قصاص است یا فرما می رسد
 موجود است: (۱) کلیه اموال و اشیای که اطباء جامعین از دار در هر منطقه در اختیار دولت است. (به طور کلی)
 (۲) نفق و دیون و قصاص و اشیای که و کلیه اطباء مورد نیاز بر آنه دولت است. (به طور جزئی)

آء البنى اولى بالمؤمنين من أنفسهم

اولا: وقت مردم در صفت سبب راه سالار و امور اجتماعي اقتدار و دانه. امر مردم و شغل
سبب سبب به اولاد و بنو امر و اجتماعي.

לתקא לול

١٢٠٢٠٩

בראית בסבת תועלא סיד תחד' תושא אבו להאסת הסני

روایت: صحیح اسماعیل بن غالب

کانه، فی قصه امام احمد صدق ع و طایف امام لایان و فرعیه کشتی م امر و اجتماعي است
دنه امر و اجتماعي مردم.

تخلوین دین و امر و اجتماعي و طایف امام لایان و فرعیه کشتی م امر و اجتماعي است
چرا که این است. نشانه دین و اجتماعي کشته و لایان، و طایف امام لایان و فرعیه کشتی م امر و اجتماعي است
مردم هستند. و طایف امام لایان و فرعیه کشتی م امر و اجتماعي است.

١٢٠٢٠٩

١٢٠٢٠٩

و طایف امام لایان

روایت: محمد بن یحیی

کانه، باب غار طایف احمد بن محمد بن یحیی

صحیح صنع بن محبوب (شاه الامه لایان)

اسحاق بن غالب از امام صدق ع

رأيت ابا عبد الله

جعل الله الیوم عده عباده و رهن لرب الامم، السور و سره و استغفره علمه و استجبه حکمه

و استغفره لدین و الله تعالی عظیم امره، و طایف امام لایان و فرعیه کشتی م امر و اجتماعي است

عنه یحیی اهل الجبل، و یحیی اهل الجبل، بالقرآن الساطع و انشاء الفیض، بالحق الایلیع و بیان السور

من کل مخرج، علی طریقه المذبح النیر و فی علی الیون

فی رایت

دوسرا حصہ تکلیف، اور وجود دارد کہ تشریح شد، در مصالح جامعہ میں آن کا ایجاب
پر توجہ۔ لہذا قانوناً جہنم کی کوئی آگیا در امر مسئلہ مضع انگیزہ قوانین اسے، مثل قوانین راجعہ
دائتہ ہے و اگر مردم موظف شرع بہ افعال حسنة؟

از ادب و ادب که این ولایت در ذریعہ استقامت و ترقی که چنین حقیر دارد
نمیباشد و از ادب جامع و گزینش آنکه ندارد و چون سرچشمه بی‌مهر بود، هر مجتهد سزاوارست دانسته باشد.

سوال ۲: اگر با احکام الهی تعارف پیدا کرد؟

جواب : اموری که خداوند الزام کرده است هر چه می تواند باید از آن اجتناب کند!

این جمله عقد است
آیا در سر عقد این جمله است؟

شبهه: از آیات مولود در حدیث را توهمی نیست و نه کذب و نه جاب
مجتهد شریعین ائمه و علمای حنفی مؤید است ۱

آیه اول : آنچه در نزد خداوند است بهتر و باطنی تر است و در دین و دنیا که با بیخ و بن است در
 ظاهر و ظاهری است و آنچه در نزد خداوند است و در دین و دنیا که با بیخ و بن است در

آیه دوم ، به خاطر هرمان خداوند به تو مردم ، لین و نم ؛ مردم به خود کردی ، اگر تند به خودی کردی
اول عمران ۱۵۹ متوقی الله از اطراف ، سر آنرا عفو کن ~~و این را~~ از خدا بخواه آنرا به این خود
دوم طار با آنها مسود کن ، وقتی نصیم گشتی تو کل به خدا کن (در امور را به خدا واگذار و درخ)
... بهر متوکلین را دوستی دارد.

ظهورش در این است که دل مردم را به دست آوردن است و نه اینکه از نظر کارهای آنها است و دل
آنها را استفاده کند!

در روایات دیگر داریم که مشرک از دنیا می رود و در عقیقه کفایت است.
اما در این آیه است و در نقطه این دلچسب مردم بیایم نگاه است.

بسم تعالی ۲۰/۲/۹۰

تفسیر برجسته و صحیح و معتبر در این آیه نیست که دلالت کند بر استراطی و در تقسیم گیر
فقط بگویند که این آیه کسر شکایت به این معنی است و در این تفسیر عید شریف است که سند آن مشهور دارد.
امامین محمد عیسی یا ربی! سند آن را در شیخ نیست.

۱۵ تفسیر مجاهد علی بن ابی حمزه از پدرش

ص ۲۰۵

امام جواد (ابو جعفر اعظم) علیه السلام با هم فرستاد: از جمله نگاه که پیش از مسدود کردن باطن
در باره دنیا و آنچه غیر است بهر محضرت است که یعنی آن چه تقسیم در دست است که هر فردی
تقسیم بگیرد بهر آنچه واقع است بعد از شروع به تقسیم گیر است!
از این روایت نیز می شود که هر چه در کون یا آن عالم است آنجا است!

در تفسیر قدس نیز روایتی که ظاهر در این جهت مطلب دارد یافت شود.
آنها را در این باب است که به هر تقدیر به مشورت مراجعه است.

عنوان ثانویه در این باب است: اگر چه در این باب است اطلاع را به قانع خود در مورد دانند بهر طریق خود
نمی توان گفت اطلاع است که اگر چه ما بین این نیست طایفه محققان را که به طایفه حکم خود محل
به نظر نمی آید و در این صورت این نیست که اگر چه در مورد حق دارد و هیچ است!

علامه طباطبائی در الزامی که در این باب است و در این باب است و در این باب است و در این باب است
این مسئله را رفع کند

۹۰۲۰۲۶

تقی: حکم و این مرد
تقی: یعنی این مرد و شک
کون: (عزیزان)

آیا اول که ذکر کرده است، توضیح داده است که چون مؤمنین به شریعت
توضیح داده است و این مردم به مردم مشهور است.

۱) آیا اقتدا به سر امر حق شایسته این است؟
۲) آیا الزام آمدن به این نقطه مستحق است؟

محل حکم است، چون آنچه امر است
آن امر است که در این حدیث
است، این امر را به مردم
رأی نکت امور مردم است تا مشورت
در اداره جمیع این ترصفا ذکر شده که لازم از رعایت نیست!

حکم خود حق حکم است.

پس این که هم در این صورت مشورت به مردم ضروری است!

تفسیر در این حدیث است، و این که به مردم مشورت ضروری است.

۹۰۲۰۲۶

دولت مورد کمال است ۱) آیا در این حق جعل تکلیف به مردم دارد؟
۲) آیا از نظر شرع این تکلیف به مردم واجب است؟

در این حدیث، و تقریر از طرف به دلالت بر این دارد که چون لازم است به مردم مشورت، پس حق تأیید و رد
به مردم فرق با حق تأیید و رد است، این به انجام شدن دستور است، پس عمل واجب است به مردم.
در این حدیث، و این که به مردم مشورت لازم است، و این که به مردم مشورت لازم است؟
اطاعت از شخص و این امر این است که در حکومت من نفس اطاعت کنیم و اگر آن را هر که در حکومت
حداقل است در واقع اطاعت میماند است و در این امر.

و چون دستور آنجا به از حلیت و له الوصلی آنجا به رسید، بر شانه امور اجتهاد و کثرت
اطاعت از اول کار آنجا به خاص در معوم و ذکر شده و از نظر معادرت اینان داد، در حواله بگویند
در امر برون کشته شده است، نشان بود، الشاهد که در دوران غیبت هم اطاعت از اول کار و این است
الب معادرت بود که در این تقیم نرسید، همچنین محقق در این معصومین است، در الشاهد بگویند و این است
آنجا به دفعی در اول کار نیست، در شکر و این است

وزارت	محمد بن ابراهیم	سألت ابراهیم بن محمد
خانه	محمد بن عیسی	فرموده اند آید (المعوا) در محضر علی بن
صیبه	یونس بن عبد الرحمن	ابوطالب و د الخ و المنج فزاره
	عبد بن محمد	است، لکن، مردم بگویند چرا فزاره
سند دوم	سید بن زیاد	نام ایشان را در کتابی خالص است؟
	محمد بن عیسی	امام: مگر چرا خدا را در کتب به
	ابن مسکان	صریحاً بگوید، بلکه خدا را می بینم
	ای بهر	فزاره را در قریه و این را
	محمد بن یحیی	همینا گفت باید، بلکه و این
		الله را تیره بود، و در

آنجا به دفعی در اول کار نیست، در شکر و این است
در این معصومین است، در الشاهد بگویند و این است
و کثرت از اول کار آنجا به خاص در معوم و ذکر شده و از نظر معادرت اینان داد، در حواله بگویند

«نجم» ۹۰/۲۲۶

قیم بود و محقق نرسید، در این تقیم نرسید، همچنین محقق در این معصومین است، در الشاهد بگویند و این است
روایت: محمد بن ابراهیم
کتاب: حسین بن ابی العلاء - توفیق شد، لکن - عفو شد

سندوم : قاسم بن محمد جوهر ← درجی اول و توثیق کرده اند
در سنده لون صحیح است . امام صادق ع : اطاعت آنرا واجب است .

شاول اعظم

استاعت دلالت

روایت :	محمد بن ابراهیم
صحیح و معتبر	محمد بن یحیی
	ابو الصباح کتانی : امام احمد

امام صادق ع : ما گروهی هستیم که خداوند اطاعت از ما را واجب فرموده است .
آنحال از آن طاعت و شتیب از اموال از ما است (غنیم جنگی خاص و غیره بیشتر)

روایت :	عبد بن ابراهیم
کافی ، صحیح	ابو
	محمد بن یحیی
	حسین
	زکریا

امام باقر ع : بالاترین قیمت امر که بایستی بپردازد
او توجیه شود و ارتفاع ترین مطالب و طلب
چنان و در اطاعت از امام بعد از شناخت
نظام : ملکی (رکن) شمر

در آیه الهادی از کلمات آمده
در حفظ بر الهادی امام به آن استند در بیان

روایت :	محمد بن یحیی
کافی ، صحیح	محمد بن یحیی
	حسن بن علی الوشج ، الزهري (کتاب الهاب)
	اولان بن عثمان : ثقة
	ابو الصباح : ثقة

امام صادق ع : سواد در حدیث که در حدیث اول و واجب کرده است .

گروه دوم به دو دسته تقسیم می شود.

مر ۴۲۸

(۱) به طور مطلق به ائمه و اولاد رسیده است. (عام)

(۲) در موارد خاص به ائمه و اولاد رسیده و عموم ندارد.

مر ۴۳۵

محرر نظام در الدرر افراخته بنظر من مطر

معبر حنان بن محمد

روایت ۱

اربعین الکلی لیلۃ و لایلا

و سانی

موتی سکون ۱ اقامه حنفی من مطر اربعین صبا حات

روایت ۲

{ این در حدیث که مقدار آن در شرع معین است، م نوع دوم مقدار اگر قاضی باشد که نوع و مقدار معین ندارد تفویض است و من فخر و ...

معبر معین بن ابی العبد

روایت ۳

عن ابی عبد الله: ان رجلا من اهل کوفه گفت این زمین تقدف سیم است

باجه تقدف که حکم می شود، پس چه گفته است؟ گفت: بنی هاشم

پس این را بگویند حرام است و موجب حجاب هم در عیبه رسیده و عیبه است که به سایر او

مردن فرزند چون حجاب من سایر است و در نادره عیبه کنی با خبر

و تقوی به هر چه است که گذارد است در دهر که سینه را از دست نبرد.

تقدیر: جنایت در حق کفار در بدن او، در نفس (تقدیر) یا در اعضا.

دلیل ۱ خون به عاقل در مقابل متعقل که از کفار گرفته شده، خطایا شسته نگذارند یا از کفار گرفته

که روایت فرادانه دارد به هر حال که اجاب باشد و در حدیث است.

در حدیث: موی که ساحت بن مهران ۱ امام صادق ۱۱ حرکت در زیر پیراهن گرفته حق دارد اما اگر پیراهن را برده

قطع نموده دست او را اگر بگیرد عفو کنیم تا حق ندارد این معنی است

که حق و احکام قانون محدود است به هر چه در حدیث آمده است و باید حفظ شود.

۹۰/۱۲

دولت و سلاطین محمد ، محمد بن محمد

محمد بن محمد

ایمیر الواجب علی الامم

یونس اولی الامر

حسین بن خالد

یونس و یونس

دولت و سلاطین محمد ، محمد بن محمد

ناسم بن محمد

ایمیر و سلاطین محمد ، محمد بن محمد

حسین بن خالد

یونس و یونس

ایمیر و سلاطین محمد ، محمد بن محمد

حسین بن خالد

ایمیر و سلاطین محمد ، محمد بن محمد

حسین بن خالد

ایمیر و سلاطین محمد ، محمد بن محمد

حسین بن خالد

